

อนุสัญญาฉบับที่ ๙๗
ว่าด้วยการอพยพเพื่อการหางานทำ (แก้ไข)

Convention 97: Convention concerning Migration for Employment (Revised), 1949 (พ.ศ. 2492)

ที่ประชุมใหญ่องค์การแรงงานระหว่างประเทศ

ซึ่งคณะประศาสน์การของสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศ ได้จัดให้มีขึ้น ณ นครเจนีวา และการประชุมสมัยที่สามสิบสองเมื่อวันที่ ๘ มิถุนายน ค.ศ. ๑๙๔๕ (พ.ศ. ๒๔๘๘) และ

โดยได้ตัดสินใจรับรองข้อเสนอเกี่ยวกับการปรับปรุงแก้ไขอนุสัญญาว่าด้วยการอพยพเพื่อการหางานทำ ค.ศ. ๑๙๓๕ (พ.ศ. ๒๔๗๘) ซึ่งได้รับการรับรองจากที่ประชุมใหญ่ สมัยที่สี่สิบห้า ซึ่งเป็นหัวข้อที่สิบเอ็ดในระเบียบวาระการประชุมของสมัยการประชุมนั้น และ

โดยพิจารณาเห็นว่าข้อเสนอเหล่านี้ต้องอยู่ในรูปของอนุสัญญาระหว่างประเทศ

จึงรับรองอนุสัญญาต่อไปนี้ ซึ่งเรียกว่า อนุสัญญาว่าด้วยการอพยพเพื่อการหางานทำ (แก้ไข) ค.ศ. ๑๙๔๕ (พ.ศ. ๒๔๘๘) เมื่อวันที่หนึ่งของเดือนกรกฎาคมปีคริสต์ศักราชหนึ่งพันเก้าร้อยสี่สิบเก้า

มาตรา ๑

รัฐสมาชิกแต่ละรัฐขององค์การแรงงานระหว่างประเทศที่อนุสัญญานี้มีผลบังคับใช้ มีหน้าที่ที่จะต้องจัดส่งข้อมูลดังต่อไปนี้เมื่อได้รับการร้องขอ ให้แก่สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศและสมาชิกรายอื่นๆ

(ก) ข้อมูลเกี่ยวกับนโยบาย กฎหมาย และระเบียบแห่งชาติเกี่ยวกับการอพยพและการเข้าเมือง

(ข) ข้อมูลเกี่ยวกับข้อกำหนดพิเศษเกี่ยวกับการอพยพเพื่อการหางานทำและสภาพการทำงาน และการดำรงชีพของผู้อพยพเพื่อการหางานทำ

(ค) ข้อมูลเกี่ยวกับข้อตกลงทั่วไปและการดำเนินการพิเศษที่รัฐสมาชิกได้จัดทำ

มาตรา ๒

รัฐสมาชิกแต่ละรัฐขององค์การแรงงานระหว่างประเทศที่อนุสัญญานี้มีผลบังคับใช้ มีหน้าที่ที่จะต้องจัดให้มีหรือดำรงไว้ หรือให้แน่ใจว่ามีการจัดให้มีและดำรงไว้ซึ่งบริการที่เพียงพอและโดยไม่คิดค่าใช้จ่าย เพื่อช่วยเหลือผู้อพยพในการหางานทำ และ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อให้ข้อมูลที่ถูกต้องแก่ผู้อพยพ

มาตรา ๓

๑. รัฐสมาชิกแต่ละรัฐขององค์การแรงงานระหว่างประเทศที่อนุสัญญานี้มีผลบังคับใช้ มีหน้าที่ที่จะต้องดำเนินการตามขั้นตอนที่เหมาะสม เพื่อต่อต้านการโฆษณาชวนเชื่อที่ทำให้เข้าใจผิดเกี่ยวกับการอพยพและการเข้าเมือง เท่าที่กฎหมายและระเบียบแห่งชาติอนุญาตให้ดำเนินการได้

๒. เพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าวนี้ สมาชิกจะดำเนินการตามความเหมาะสม ในการให้ความร่วมมือกับสมาชิกรายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๔

รัฐสมาชิกแต่ละรัฐต้องดำเนินการตามความเหมาะสมในขอบเขตอำนาจของตน เพื่ออำนวยความสะดวกในการเดินทางออก ระหว่างการเดินทาง และการรับผู้อพยพเพื่อการมีงานทำ

มาตรา ๕

รัฐสมาชิกแต่ละรัฐที่อนุสัญญานี้มีผลบังคับใช้ มีหน้าที่ที่จะต้องจัดให้มีและดำรงไว้ซึ่งบริการทางการแพทย์ที่เหมาะสม ภายในขอบเขตอำนาจของตน เพื่อ

(ก) ให้แน่ใจว่าผู้อพยพเพื่อหางานทำ และสมาชิกในครอบครัวที่ได้รับอนุญาตให้เดินทางไปพร้อมกันหรือให้เดินทางไปสมทบภายหลัง ได้รับการดูแลตามความจำเป็นให้มีสุขอนามัยที่ดีตามสมควร ทั้งในขณะที่เดินทางออก และเมื่อเดินทางถึง

(ข) ให้แน่ใจได้ว่าผู้อพยพเพื่อหางานทำ และสมาชิกในครอบครัว ได้รับการดูแลทางการแพทย์อย่างเพียงพอและมีสุขอนามัยที่ดี ทั้งในขณะที่เดินทางออก ระหว่างการเดินทาง และเมื่อเดินทางถึงดินแดนปลายทาง

มาตรา ๖

๑. รัฐสมาชิกแต่ละรัฐที่อนุสัญญานี้มีผลบังคับใช้ มีหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติต่อผู้อพยพเข้าเมืองอย่างถูกกฎหมาย ภายในดินแดนของตนอย่างดี ไม่น้อยไปกว่าที่ได้ปฏิบัติต่อชนชาติตนเอง และโดยไม่มี การแบ่งแยกเกี่ยวกับสัญชาติ เชื้อชาติ ศาสนา หรือเพศ ในเรื่องดังต่อไปนี้

(ก) เรื่องต่างๆ ทั้งหมดที่กำหนดโดยกฎหมายหรือระเบียบหรืออยู่ในบังคับของการควบคุมของเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหาร ได้แก่

(๑) ค่าตอบแทน รวมทั้งเงินเบี้ยเลี้ยงสำหรับครอบครัวในกรณีที่เงินเบี้ยเลี้ยงเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของค่าตอบแทน ชั่วโมงการทำงาน การทำงานล่วงเวลา วันหยุดโดยได้รับค่าจ้าง

ข้อจำกัดเกี่ยวกับงานที่ทำที่บ้าน อายุขั้นต่ำสำหรับการจ้างงาน การฝึกงานและการฝึกอบรม งาน
สำหรับสตรี และงานของผู้เยาว์

(๒) การเป็นสมาชิกสหภาพแรงงานและการได้รับสิทธิประโยชน์จากการร่วมเจรจา
ต่อรอง

(๓) ที่พักอาศัย

(ข) การประกันสังคม (กล่าวคือ บทบัญญัติทางกฎหมาย ในเรื่องการประสบอันตรายจาก
การทำงาน การคลอดบุตร การเจ็บป่วย ทูพพลภาพ ชราภาพ ตาย การว่างงาน และความรับผิดชอบ
ในครอบครัว และเหตุอื่นๆ อันอาจเกิดขึ้นได้ ซึ่งกฎหมายหรือ ระเบียบแห่งชาติกำหนดให้อยู่ภายใต้
การคุ้มครองของโครงการประกันสังคม) โดยอาจดำเนินการต่อไปนี้

(๑) อาจมีการเตรียมการที่เหมาะสมสำหรับการรักษาสิทธิที่พึงได้รับและการได้มาซึ่งสิทธิ

(๒) กฎหมายหรือระเบียบแห่งชาติของประเทศที่มีการอพยพเข้าเมือง อาจกำหนดให้
มีการดำเนินการเป็นพิเศษเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ หรือสัดส่วนของสิทธิประโยชน์ซึ่งจ่ายจาก
เงินกองทุนของรัฐบาลทั้งหมด และเงินเบี่ยงเบนเพื่อจ่ายให้แก่ผู้ที่จ่ายเงินสมทบไม่ครบตามเงื่อนไข
การจ่ายบำนาญตามปกติ

(ค) ภาษีจากการจ้างงาน ค่าธรรมเนียมหรือเงินสมทบที่จะต้องชำระ เพื่อบุคคลที่ได้รับการ
การจ้างงาน และ

(ง) การดำเนินการตามกฎหมายเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ที่อ้างถึงในอนุสัญญานี้

๒. ในกรณีของสหพันธรัฐ ให้ใช้บังคับบทบัญญัติของมาตรานี้ กับเรื่องที่อยู่ในขอบเขตความ
ควบคุมของกฎหมายหรือระเบียบของรัฐบาลกลาง หรือเรื่องที่อยู่ในการควบคุมของฝ่ายบริหารของ
รัฐบาลกลาง ขอบเขตและวิธีการที่ใช้บังคับบทบัญญัติเหล่านี้ เกี่ยวกับเรื่องที่อยู่ในความควบคุมของ
กฎหมายหรือระเบียบของรัฐบาลนั้นๆ ที่ประกอบกันเป็นสหพันธรัฐจังหวัดหรืออำเภอหรืออยู่ในบังคับ
ของการควบคุมฝ่ายบริหารของรัฐบาลนั้นๆ ให้สมาชิกแต่ละรายเป็นผู้กำหนด เมื่อใช้บังคับอนุสัญญานี้
ให้รัฐสมาชิกระบุในรายงานประจำปีเกี่ยวกับบทบัญญัติแห่งมาตรานี้ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับขอบเขตการ
ควบคุมของกฎหมายหรือระเบียบของรัฐบาลกลาง หรือการควบคุมของฝ่ายบริหารของรัฐบาลกลาง
ส่วนเรื่องที่อยู่ในความควบคุมของกฎหมาย หรือระเบียบของรัฐบาลนั้นๆ ที่ประกอบกันเป็นสหพันธรัฐ
จังหวัดหรืออำเภอ หรือที่อยู่ในการควบคุมของฝ่ายบริหารของรัฐบาลนั้นๆ สมาชิกรายนั้นๆ จะต้อง
ดำเนินการตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในวรรค ๗ (ข) ของมาตรา ๑๕ ของธรรมนูญแห่งองค์การแรงงาน
ระหว่างประเทศ

มาตรา ๗

๑. รัฐสมาชิกแต่ละรัฐที่อนุสัญญานี้มีผลบังคับใช้ มีหน้าที่ที่จะต้องดำเนินการให้ร่วมมือตามความเหมาะสมกับรัฐสมาชิกอื่นๆ ในด้านการจ้างงานและบริการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการอพยพ โดยมีความสอดคล้องกัน

๒. แต่ละรัฐสมาชิกที่อนุสัญญานี้มีผลบังคับใช้ หน้าที่ที่จะต้องดำเนินการเพื่อให้แน่ใจได้ว่าการบริการจัดหางานแก่แรงงานอพยพที่จัดโดยรัฐบาล เป็นบริการที่ไม่คิดค่าใช้จ่าย

มาตรา ๘

๑. ผู้อพยพเพื่อหางานทำรายได้ที่ได้รับอนุญาตให้เข้าประเทศเป็นการถาวรและสมาชิกในครอบครัวของคนหางานที่ได้รับอนุญาตให้ร่วมเดินทางสมทบ จะต้องไม่ถูกส่งตัวกลับไปยังดินแดนต้นกำเนิด หรือดินแดนที่อพยพออกมา ด้วยเหตุที่ผู้อพยพรายนั้น ไม่สามารถประกอบอาชีพได้ เกิดเจ็บป่วยหรือได้รับบาดเจ็บหลังจากเดินทางเข้าประเทศ เว้นแต่จะเป็นความประสงค์ของผู้นั้น หรือมีกำหนดไว้ในข้อตกลงระหว่างประเทศซึ่งสมาชิกเป็นคู่สัญญา

๒. เมื่อผู้อพยพเพื่อหางานทำที่ได้รับอนุญาตให้เข้าประเทศเป็นการถาวร เมื่อเดินทางเข้ามาถึงประเทศปลายทาง หน่วยงานทรงอำนาจของประเทศนั้น อาจกำหนดให้ข้อกำหนดของวรรค ๑ ของมาตรานี้มีผลบังคับใช้เมื่อพ้นระยะเวลาตามสมควร ซึ่งต้องไม่เกินห้าปีนับจากวันที่ผู้อพยพเหล่านั้นได้รับอนุญาตให้เข้าประเทศ

มาตรา ๙

รัฐสมาชิกแต่ละรัฐที่อนุสัญญานี้มีผลบังคับใช้ จะต้องอนุญาตให้ผู้อพยพสามารถโอนเงินรายได้และเงินออมของตน ตามที่ผู้อพยพอาจต้องการ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงวงเงินตามที่กำหนดในกฎหมายหรือระเบียบแห่งชาติเกี่ยวกับการส่งออกและนำเข้าเงินตรา

มาตรา ๑๐

ในกรณีที่จำนวนผู้อพยพที่เดินทางจากดินแดนของรัฐสมาชิกรายหนึ่ง ไปยังดินแดนของรัฐสมาชิกอีกรายหนึ่งมีจำนวนมาก ให้หน่วยงานที่ทรงอำนาจของดินแดนที่เกี่ยวข้องทำความตกลงกัน ตามความจำเป็นและตามความประสงค์ของทั้งสองฝ่าย เพื่อการกำหนดกฎระเบียบในเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้บังคับบทบัญญัติของอนุสัญญานี้

มาตรา ๑๑

๑. ตามวัตถุประสงค์แห่งอนุสัญญานี้ “ผู้อพยพเพื่อหางานทำ” หมายถึง บุคคลที่อพยพจากประเทศหนึ่งไปยังอีกประเทศหนึ่ง เพื่อจุมุ่งหมายให้ได้งานทำ โดยมีใช้การประกอบอาชีพอิสระ และรวมถึงบุคคลใดๆ ที่ได้รับอนุญาตให้เข้าประเทศเป็นประจำในฐานะผู้อพยพเพื่อหางานทำ

๒. อนุสัญญานี้ไม่ใช่บังคับกับ

(ก) คนงานตามแนวชายแดน

(ข) การเข้าประเทศระยะสั้นของสมาชิกกลุ่มอาชีพอิสระและศิลปิน และ

(ค) ทะลาคีเรือ

มาตรา ๑๒

การให้สัตยาบันอย่างเป็นทางการต่ออนุสัญญานี้ จะต้องแจ้งให้ผู้อำนวยความสะดวกใหญ่ สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศทราบเพื่อการจดทะเบียน

มาตรา ๑๓

๑. อนุสัญญานี้จะมีผลผูกพันเฉพาะกับรัฐสมาชิกขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ ซึ่งการให้สัตยาบันของรัฐนั้น ได้รับการจดทะเบียนไว้กับผู้อำนวยความสะดวกใหญ่ของสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศแล้ว

๒. อนุสัญญานี้จะมีผลบังคับใช้เมื่อพ้นสิบสองเดือน นับแต่วันที่การให้สัตยาบันของรัฐสมาชิกสองประเทศได้รับการจดทะเบียนไว้กับผู้อำนวยความสะดวกใหญ่แล้ว

๓. หลังจากนั้น อนุสัญญานี้จะมีผลบังคับใช้สำหรับรัฐสมาชิกใดๆ เมื่อพ้นสิบสองเดือน นับแต่วันที่การให้สัตยาบันของรัฐนั้นได้รับการจดทะเบียนแล้ว

มาตรา ๑๔

๑. รัฐสมาชิกแต่ละรัฐที่ให้สัตยาบันอนุสัญญานี้อาจคัดค้านภาคผนวกใดๆ หรือทั้งหมดที่แนบท้ายอนุสัญญาออกจากการให้สัตยาบันของตนก็ได้ โดยออกประกาศแนบท้ายการให้สัตยาบันของตน

๒. ตามความในประกาศดังกล่าวนั้น ให้บทบัญญัติของภาคผนวกมีผลบังคับใช้เช่นเดียวกับบทบัญญัติของอนุสัญญา

๓. รัฐสมาชิกใดที่ออกประกาศดังกล่าวนี้ อาจแจ้งผู้อำนวยความสะดวกใหญ่ในภายหลังว่าตนยอมรับภาคผนวกใดๆ หรือทั้งหมดดังกล่าวในประกาศนั้นก็ ได้ โดยการแจ้งประกาศฉบับใหม่

ต่อผู้อำนวยการใหญ่ และให้บทบัญญัติของภาคผนวกนั้นมีผลใช้บังคับกับรัฐสมาชิกดังกล่าว นับจากวันที่ผู้อำนวยการใหญ่ขึ้นทะเบียนประกาศฉบับใหม่

๔. ระหว่างที่ประกาศที่ออกตามวรรค ๑ ของมาตรานี้ยังมีผลบังคับใช้เกี่ยวกับภาคผนวกใดๆ รัฐสมาชิกรายนั้นอาจประกาศแสดงเจตนายอมรับภาคผนวกนั้นให้มีผลบังคับใช้เป็นข้อแนะนำได้

มาตรา ๑๕

๑. ประกาศที่นำเสนอต่อผู้อำนวยการใหญ่สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศตามวรรค ๒ ของมาตรา ๓๕ ของธรรมนูญแห่งองค์การแรงงานระหว่างประเทศ ต้องระบุ

(ก) ดินแดนที่รัฐสมาชิกรายที่เกี่ยวข้องตกลงให้ใช้บังคับตามบทบัญญัติของอนุสัญญาและภาคผนวกใดๆ หรือทั้งหมดโดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไข

(ข) ดินแดนที่รัฐสมาชิกรายนั้นตกลงให้ใช้บังคับบทบัญญัติของอนุสัญญาและภาคผนวกใดๆ หรือทั้งหมด ที่มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไข พร้อมแนบรายละเอียดการเปลี่ยนแปลงแก้ไขดังกล่าวด้วย

(ค) ดินแดนที่อนุสัญญาและภาคผนวกใดๆ หรือทั้งหมด ไม่สามารถให้บังคับได้ และในกรณีดังกล่าว โดยจะต้องระบุสาเหตุที่ไม่สามารถให้บังคับได้ และ

(ง) ดินแดนที่รัฐสมาชิกสงวนสิทธิในการชะลอการตัดสินใจเพื่อการพิจารณาสถานภาพต่อไป

๒. ข้อตกลงที่อ้างถึงในข้อ (ก) และ (ข) ของวรรค (๑) ของมาตรานี้ให้ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของสัตยาบัน และมีผลบังคับใช้เช่นเดียวกับสัตยาบันนั้น

๓. รัฐสมาชิกอาจขอยกเลิกการสงวนสิทธิใดๆ ทั้งหมดหรือ แต่เพียงบางส่วน ที่สงวนสิทธิไว้ในประกาศฉบับแรกเริ่มของตนเมื่อใดก็ได้ โดยอาศัยอำนาจของข้อ (ข) (ค) หรือ (ง) ของวรรค ๑ ของมาตรานี้ได้ โดยออกประกาศฉบับใหม่

๔. รัฐสมาชิกอาจดำเนินการเปลี่ยนแปลงประกาศเดิมเมื่อใดก็ได้ โดยให้แจ้งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวต่อผู้อำนวยการใหญ่ พร้อมทั้งให้ชี้แจงสถานะปัจจุบันเกี่ยวกับดินแดนนั้นๆ ด้วย ทั้งนี้เป็นไปตามบทบัญญัติว่าด้วยการบอกเลิกการให้สัตยาบันตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๗

มาตรา ๑๖

๑. ประกาศทั้งหลายที่นำเสนอต่อผู้อำนวยการใหญ่สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศตามวรรค ๔ และ ๕ ของมาตรา ๓๕ ของธรรมนูญแห่งองค์การแรงงานระหว่างประเทศ ต้องระบุด้วยว่าบทบัญญัติของอนุสัญญานี้และภาคผนวกใดๆ หรือทั้งหมดจะถูกใช้บังคับใน ดินแดนที่เกี่ยวข้อง

โดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไข หรือต้องมีการเปลี่ยนแปลงแก้ไข และหากประกาศนั้นระบุว่า บทบัญญัติของอนุสัญญาและภาคผนวกใดๆ หรือทั้งหมดจะถูกใช้บังคับ โดยต้องมีการเปลี่ยนแปลงแก้ไข ต้องแจ้งรายละเอียดการเปลี่ยนแปลงแก้ไขดังกล่าวในประกาศนั้นด้วย

๒. รัฐสมาชิกนั้นๆ รัฐสมาชิกทั้งหลาย หรือหน่วยงานทรงอำนาจระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง อาจบอกเลิกทั้งหมดหรือแต่เพียงบางส่วน ในการใช้บังคับการเปลี่ยนแปลงแก้ไขเนื้อความใดๆ ที่ระบุในประกาศฉบับก่อนเมื่อใดก็ได้

๓. รัฐสมาชิกนั้นๆ รัฐสมาชิกทั้งหลาย หรือหน่วยงานทรงอำนาจระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง อาจประกาศเปลี่ยนแปลงแก้ไขบทบัญญัติของประกาศฉบับก่อนๆ เมื่อใดก็ได้ โดยให้แจ้งต่อผู้อำนวยการใหญ่เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว พร้อมระบุสถานภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการใช้บังคับอนุสัญญานี้ หรือภาคผนวกใดๆ หรือทั้งหมด ทั้งนี้ เป็นไปตามบทบัญญัติว่าด้วยการบอกเลิกการให้สัตยาบันตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๗

มาตรา ๑๗

๑. รัฐสมาชิกแต่ละรัฐซึ่งได้ให้สัตยาบันอนุสัญญฉบับนี้แล้ว อาจบอกเลิกการให้สัตยาบันได้เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาสิบปีนับแต่วันที่ซึ่งอนุสัญญฉบับนี้มีผลบังคับใช้เป็นครั้งแรก โดยแจ้งต่อผู้อำนวยการใหญ่สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศเพื่อการจดทะเบียน ทั้งนี้ การบอกเลิกการให้สัตยาบันดังกล่าว จะไม่มีผลจนกว่าจะพ้นหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับการจดทะเบียน

๒. รัฐสมาชิกรายใดซึ่งได้ให้สัตยาบันอนุสัญญฉบับนี้ และซึ่งไม่ได้ใช้สิทธิในการบอกเลิกการให้สัตยาบันตามนัยแห่งมาตรานี้ภายในปีถัดไปเมื่อสิ้นสุดระยะเวลาสิบปีตามความในวรรค ๑ ต้องมีพันธะผูกพันต่อไปอีกเป็นระยะเวลาสิบปี และหลังจากนั้นอาจบอกเลิกการให้สัตยาบันอนุสัญญฉบับนี้ได้เมื่อสิ้นสุดแต่ละคาบของระยะเวลาสิบปีตามเงื่อนไขในมาตรานี้

๓. ตามความเกี่ยวกับการบอกเลิกการให้สัตยาบันในวรรคข้างต้น รัฐสมาชิกรายใดๆ ที่ได้บอกเลิกการให้สัตยาบันอนุสัญญานี้แล้ว อาจประกาศบอกเลิกภาคผนวกใดๆ ที่แนบท้ายอนุสัญญา ซึ่งมีผลบังคับใช้สำหรับรัฐสมาชิกรายนั้นเมื่อใดก็ได้ โดยให้แจ้งต่อผู้อำนวยการใหญ่

๔. การบอกเลิกการให้สัตยาบันอนุสัญญานี้ หรือภาคผนวกใดๆ หรือทั้งหมด ต้องไม่มีผลกระทบต่อสิทธิที่ได้รับของผู้อพยพ หรือของสมาชิกของครอบครัวผู้อพยพ หากผู้นั้นเข้าเมืองในขณะที่อนุสัญญาหรือภาคผนวกที่เกี่ยวข้องมีผลบังคับใช้ อยู่ในดินแดนที่มีปัญหาว่าสิทธิเหล่านี้ยังใช้ได้ต่อไปหรือไม่

มาตรา ๑๘

๑. ให้ผู้อำนวยการใหญ่สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศแจ้งแก่รัฐสมาชิกองค์การแรงงานระหว่างประเทศทุกประเทศทราบเกี่ยวกับการจดทะเบียนการให้สัตยาบัน และการบอกเลิกการให้สัตยาบันทั้งหลายที่รัฐสมาชิกได้แจ้งให้ทราบ

๒. ในการแจ้งให้สมาชิกองค์การแรงงานระหว่างประเทศ ทราบเกี่ยวกับการจดทะเบียนการให้สัตยาบันของรัฐสมาชิกลำดับที่สองซึ่งได้แจ้งแก่ผู้อำนวยการใหญ่ทราบแล้วนั้น ให้ผู้อำนวยการใหญ่แจ้งเกี่ยวกับวันที่ที่อนุสัญญาฉบับนี้จะมีผลบังคับใช้ด้วย

มาตรา ๑๙

ให้ผู้อำนวยการใหญ่สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศ แจ้งแก่เลขาธิการสหประชาชาติ ทราบเกี่ยวกับรายละเอียดอย่างสมบูรณ์ของการให้สัตยาบันและการบอกเลิกการให้สัตยาบันทั้งหลายที่ผู้อำนวยการใหญ่ได้รับจดทะเบียนตามบทบัญญัติในหลายมาตราก่อนหน้านี้ เพื่อการจดทะเบียนตามมาตรา ๑๐๒ ของกฎบัตรสหประชาชาติ

เมื่อใดก็ตาม หากพิจารณาเห็นว่ามีความจำเป็น ให้คณะประศาสน์การของสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศเสนอรายงานผลการบังคับใช้อนุสัญญาฉบับนี้ต่อที่ประชุมใหญ่ และให้พิจารณาความเหมาะสมของการบรรจุเรื่องการแก้ไขอนุสัญญาฉบับนี้ทั้งหมดหรือแต่เพียงบางส่วนเข้าไปในระเบียบวาระของการประชุมใหญ่ด้วย

มาตรา ๒๐

๑. หากที่ประชุมใหญ่ได้ให้การรับรองอนุสัญญาฉบับใหม่ที่แก้ไขอนุสัญญาฉบับนี้ทั้งหมดหรือแต่เพียงบางส่วน และถ้าอนุสัญญาฉบับใหม่มิได้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ให้

(ก) การให้สัตยาบันอนุสัญญาที่แก้ไขใหม่ของรัฐสมาชิกมีผลเป็นการบอกเลิกอนุสัญญาฉบับนี้โดยปริยายในทันทีที่อนุสัญญาฉบับที่แก้ไขใหม่มีผลบังคับใช้แล้ว โดยไม่ต้องคำนึงถึงบทบัญญัติของมาตรา ๑๙ ข้างต้น

(ข) นับแต่วันที่อนุสัญญาฉบับที่แก้ไขใหม่มีผลบังคับใช้ ให้การให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับนี้ของรัฐสมาชิกยุติลง

๒. ไม่ว่ากรณีใดๆ ให้อนุสัญญาฉบับนี้ยังคงมีผลบังคับใช้ตามแบบและเนื้อความเดิม สำหรับรัฐสมาชิกทั้งหลายที่ได้ให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับนี้แล้วแต่ไม่ได้ให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับที่แก้ไขใหม่

มาตรา ๒๒

๑. ในการประชุมใหญ่แรงงานระหว่างประเทศ หากมีการบรรจุเรื่องนี้เข้าในระเบียบวาระการประชุม ที่ประชุมอาจจะรับเอาข้อความที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขของภาคผนวกฉบับหนึ่งใดหรือหลายฉบับที่แนบทำขออนุสัญญานี้ก็ ได้โดยใช้มติเสียงส่วนใหญ่สองในสามของผู้เข้าประชุม

๒. รัฐสมาชิกแต่ละรัฐที่อนุสัญญานี้มีผลบังคับใช้ จะต้องยื่นข้อความใดๆ ที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขดังกล่าวต่อหน่วยงานทรงอำนาจภายในระยะเวลาหนึ่งปี หรือในกรณีพิเศษภายในระยะเวลาสิบแปดเดือน นับจากวันปิดสมัยประชุมนั้น เพื่อการออกกฎหมายหรือการดำเนินการอื่นๆต่อไป

๓. ให้ข้อความที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขใดๆ ดังกล่าวมีผลบังคับใช้สำหรับรัฐสมาชิกที่อนุสัญญานี้มีผลบังคับใช้ เมื่อรัฐสมาชิกรายนั้นได้ประกาศยอมรับข้อความที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขนั้นต่อผู้อำนวยการสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศ

๔. นับจากวันที่ที่ประชุมได้ให้การรับรองข้อความที่ได้มีการปรับปรุงแก้ไขของภาคผนวกนั้น จะเปิดโอกาสให้รัฐสมาชิกให้การยอมรับเฉพาะข้อความที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขเท่านั้น

มาตรา ๒๓

ตัวบทอนุสัญญาฉบับนี้ ทั้งที่เป็นภาษาอังกฤษและภาษาฝรั่งเศสมีผลบังคับเท่าเทียมกัน

ภาคผนวก

ภาคผนวก ๑

การสรรหาบุคคล การบรรจุงาน และเงื่อนไขของแรงงานผู้อพยพเพื่อหางานทำ
ที่ได้รับการว่าจ้าง นอกเหนือจากการจัดการภายใต้การอุปถัมภ์ของรัฐบาล
เพื่อการโยกย้ายถิ่นฐานเป็นกลุ่ม

มาตรา ๑

ภาคผนวกนี้ใช้บังคับกับผู้อพยพเพื่อหางานทำที่ได้รับการว่าจ้างนอกเหนือจากการจัดการ
ภายใต้ความอุปถัมภ์ของรัฐบาลเพื่อการโยกย้ายถิ่นฐานเป็นกลุ่ม

มาตรา ๒

เพื่อวัตถุประสงค์ของภาคผนวกนี้

(ก) คำว่า “การสรรหาบุคคลเพื่อบรรจุงาน” หมายถึง

(๑) การว่าจ้างบุคคลจากดินแดนหนึ่ง ให้ทำงานในอีกดินแดนหนึ่งในนามของ
นายจ้าง

(๒) การมอบภาระหน้าที่ให้บุคคลในดินแดนหนึ่งจัดหางานให้แก่ตนในอีกดินแดน
หนึ่ง พร้อมทั้งการจัดการใดๆ เกี่ยวกับการดำเนินการดังกล่าวในข้อ (๑) และ (๒) รวมทั้งการสรรหา
และการคัดเลือกผู้อพยพ และการเตรียมการเพื่อการเดินทางออกของผู้อพยพเหล่านั้น

(ข) คำว่า “การนำเข้า” หมายถึง การดำเนินการใดๆ เพื่อทำให้มั่นใจหรือเพื่ออำนวยความสะดวก
ในการเข้าไปถึงดินแดนของบุคคลที่ได้รับการสรรหาเพื่อบรรจุงาน ตามความในวรรค (ก)
ของมาตรานี้ และ

(ค) คำว่า “การบรรจุเข้าทำงาน” หมายถึง การดำเนินการใดๆ เพื่อวัตถุประสงค์ในการทำให้
มั่นใจ หรือเพื่ออำนวยความสะดวกในการมีงานทำของบุคคลที่ได้รับการนำเข้าประเทศ ตามความ
ในวรรค (ข) ของมาตรานี้

มาตรา ๓

๑. รัฐสมาชิกแต่ละรัฐที่ภาคผนวกนี้มีผลบังคับใช้ ซึ่งอนุญาตให้มีการดำเนินการสรรหา
บุคคลเพื่อบรรจุงาน การนำเข้าประเทศ และบรรจุบุคคลเข้าทำงาน ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒

ต้องควบคุมการดำเนินการดังกล่าวนั้น ตามที่กฎหมายและระเบียบของรัฐสมาชิกและโดยสอดคล้องกับบทบัญญัติของมาตรานี้

๒. ตามบทบัญญัติในวรรคต่อไปนี้ สิทธิในการดำเนินการสรรหาบุคคล การนำเข้าประเทศ และการบรรจุนาน ให้จำกัดเฉพาะ

(ก) สำนักงานจัดหางานของรัฐ หรือองค์กรอื่นของรัฐของดินแดนที่มีการดำเนินการนั้น

(ข) องค์กรของรัฐของดินแดนนอกเหนือจากดินแดนที่มีการดำเนินการนั้น ซึ่งได้รับมอบหมายให้ดำเนินการในดินแดนนั้นตามข้อตกลงระหว่างรัฐบาลที่เกี่ยวข้อง

(ค) องค์กรที่จัดตั้งขึ้นตามเงื่อนไขของตราสารระหว่างประเทศ

๓. การดำเนินการสรรหาบุคคล การนำเข้าประเทศ และบรรจุนาน อาจกระทำได้เท่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายและระเบียบแห่งชาติ หรือข้อตกลงสองฝ่ายเท่านั้น โดย

(ก) ผู้ที่อาจเป็นนายจ้างในภายหน้า หรือบุคคลที่ดำเนินการในนามของผู้ที่เป็นนายจ้างนั้น ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับการอนุมัติและการควบคุมดูแลของหน่วยงานที่ทรงอำนาจ ถ้าหากจำเป็นและเพื่อประโยชน์ของผู้อพยพ

(ข) หน่วยงานเอกชนที่ได้รับอนุญาตให้ดำเนินการ จากหน่วยงานทรงอำนาจของดินแดนที่จะมีการดำเนินการดังกล่าว ในกรณีและภายใต้เงื่อนไขที่อาจมีการกำหนดโดย

(๑) กฎหมายและระเบียบของดินแดนนั้น หรือ

(๒) ข้อตกลงระหว่างหน่วยงานทรงอำนาจของดินแดนที่มีการอพยพออกหรือหน่วยงานที่ได้รับการจัดตั้งขึ้นตามเงื่อนไขตราสารระหว่างประเทศและหน่วยงานทรงอำนาจของดินแดนที่มีการเข้าเมือง

๔. หน่วยงานทรงอำนาจของดินแดนที่มีการดำเนินการนั้นจะต้องกำกับดูแลกิจกรรมขององค์กรหรือบุคคลที่ได้รับมอบหมายตามความในวรรค ๓ (ข) นอกจากหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นตามเงื่อนไขของตราสารระหว่างประเทศ ซึ่งสถานะของหน่วยงานหรือบุคคลนั้นๆ ให้อยู่ในความควบคุมตามเงื่อนไขของตราสารระหว่างประเทศ หรือเงื่อนไขข้อตกลงที่ได้จัดทำขึ้นระหว่างหน่วยงานและผู้ทรงอำนาจที่เกี่ยวข้อง

๕. ไม่มีข้อความใดในมาตรานี้ที่ถือว่าเป็นการอนุญาตให้บุคคลหรือหน่วยงานใดๆ ยอมรับผู้อพยพเพื่อหางานทำ เพื่อรับเข้าดินแดนของรัฐสมาชิกรายใดๆ นอกจากหน่วยงานทรงอำนาจของดินแดนที่มีการอพยพเข้าเมือง

มาตรา ๔

รัฐสมาชิกแต่ละรัฐที่ภาคผนวกนี้มีผลบังคับใช้ มีหน้าที่ที่จะต้องกำกับดูแลเพื่อให้แน่ใจได้ว่า บริการที่ดำเนินการ โดยรัฐ เกี่ยวกับการสรรหาบุคคล การนำเข้าประเทศ หรือการบรรจุนานแก่ผู้อพยพ เป็นบริการที่ไม่คิดคิดค่าใช้จ่าย

มาตรา ๕

๑. รัฐสมาชิกแต่ละรัฐที่ภาคผนวกนี้มีผลบังคับใช้ ซึ่งจัดให้มีและดำรงไว้ซึ่งระบบการควบคุมดูแลสัญญาจ้างระหว่างนายจ้างหรือบุคคลที่ทำการในนามของนายจ้าง กับผู้อพยพเพื่อหางานทำ ตกลงที่จะกำหนด

(ก) ให้ส่งมอบสำเนาหนึ่งฉบับของสัญญาจ้างแก่ผู้อพยพก่อนเดินทางออก หรือที่ศูนย์รับผู้อพยพ เมื่อผู้อพยพเดินทางถึงดินแดนที่อพยพเข้าเมือง หากรัฐบาลที่เกี่ยวข้องตกลงให้ทำเช่นนั้นได้

(ข) ให้สัญญามีข้อกำหนดเกี่ยวกับเงื่อนไขการทำงาน และ โดยเฉพาะค่าตอบแทนที่จะจ่ายแก่ผู้อพยพ

(ค) ก่อนการเดินทาง ให้ผู้อพยพได้รับเอกสารข้อมูลซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับผู้อพยพผู้นั้น หรือกลุ่มผู้อพยพทั้งหลายที่ผู้นั้นเป็นสมาชิกอยู่ เกี่ยวกับสภาพทั่วไปของการดำรงชีวิตและการทำงานในดินแดนที่อพยพเข้าเมือง

๒. ในกรณีที่ต้องส่งมอบสำเนาของสัญญาให้แก่ผู้อพยพเมื่อเดินทางถึงในดินแดนที่มีการอพยพเข้าเมือง ให้ผู้อพยพผู้นั้นได้รับข้อมูลเป็นลายลักษณ์อักษรออกเป็นเอกสารเกี่ยวกับตัวผู้อพยพ หรือเกี่ยวกับกลุ่มผู้อพยพที่มีผู้นั้นรวมอยู่ด้วย ก่อนการเดินทาง เกี่ยวกับประเภทของอาชีพที่ผู้นั้นได้รับการจ้างเข้าทำงาน และเงื่อนไขในการงาน โดยเฉพาะค่าแรงงานขั้นต่ำที่ประกันไว้

๓. หน่วยงานทรงอำนาจจะต้องดูแลเพื่อให้มั่นใจว่า บทบัญญัติทั้งหลายในวรรคต่างๆ ข้างต้น จะถูกนำมาบังคับใช้ และมีบทลงโทษที่เหมาะสมสำหรับการฝ่าฝืนบทบัญญัติดังกล่าว

มาตรา ๖

มาตรการที่ดำเนินการตามมาตรา ๔ ของอนุสัญญานี้ จะต้องรวมถึงการดำเนินการตามความเหมาะสมดังต่อไปนี้

(ก) การทำให้รูปแบบการบริหารงานง่ายขึ้น

(ข) การจัดให้มีบริการแปล

(ค) การให้ความช่วยเหลือที่จำเป็นใดๆ ในระยะเริ่มแรกของการตั้งหลักฐานของผู้อพยพ และสมาชิกในครอบครัวที่ได้รับอนุญาตให้ร่วมเดินทาง หรือให้เดินทางไปสมทบ

(ง) การคุ้มครองสวัสดิภาพระหว่างเดินทาง และโดยเฉพาะระหว่างอยู่บนเรือของผู้อพยพ และสมาชิกในครอบครัวที่ได้รับอนุญาตให้ร่วมเดินทางหรือให้เดินทางไปสมทบ

มาตรา ๗

๑. ในกรณีที่ผู้อพยพเพื่อหางานทำที่เดินทางจากดินแดนของรัฐสมาชิกรายหนึ่ง ไปยังดินแดนของรัฐสมาชิกอีกรายหนึ่งมีเป็นจำนวนมาก ให้นำหน่วยงานตรงอำนาจของดินแดนที่เกี่ยวข้องทำความตกลงกัน ตามความจำเป็นและตามความประสงค์ของทุกฝ่าย เพื่อจุดประสงค์ในการกำหนดการควบคุมประเด็นที่เป็นภาระร่วมกันที่เกิดขึ้นจากใช้บังคับบทบัญญัติของภาคผนวกนี้

๒. ในกรณีที่รัฐสมาชิกรายนั้นๆ จัดให้มีและดำรงไว้ซึ่งระบบการกำกับดูแลสัญญาจ้างงาน ความตกลงดังกล่าวจะต้องระบุวิธีการบังคับใช้สัญญาโดยฝ่ายนายจ้างด้วย

มาตรา ๘

บุคคลใดๆ ที่ส่งเสริมการหลบหนีเข้าเมือง หรือการเข้าเมืองอย่างผิดกฎหมาย จะต้องได้รับการลงโทษที่เหมาะสม

ภาคผนวก ๒

การสรรหาบุคคล การบรรจุงาน และเงื่อนไขของแรงงานผู้อพยพเพื่อหางานทำ
ที่ได้รับการสรรหาตามการจัดการภายใต้การอุปถัมภ์ของรัฐบาล
เพื่อการโยกย้ายถิ่นฐานเป็นกลุ่ม

มาตรา ๑

ภาคผนวกนี้ใช้บังคับกับผู้อพยพเพื่อหางานทำ ซึ่งได้รับการสรรหาตามการจัดการภายใต้ความอุปถัมภ์ของรัฐบาลเพื่อการโยกย้ายถิ่นฐานเป็นกลุ่ม

มาตรา ๒

เพื่อวัตถุประสงค์ของภาคผนวกนี้

(ก) คำว่า “การสรรหาบุคคลเพื่อบรรจุงาน” หมายถึง

(๑) การว่าจ้างบุคคลให้ทำงานในดินแดนหนึ่งในนามของนายจ้างในอีกดินแดนหนึ่ง ตามการจัดการภายใต้ความอุปถัมภ์ของรัฐบาลเพื่อการโยกย้ายถิ่นฐานเป็นกลุ่ม หรือ

(๒) การมอบภาระหน้าที่ให้บุคคลในดินแดนหนึ่งจัดหางานให้แก่ตนในอีกดินแดนหนึ่ง พร้อมทั้งการจัดการใดๆ เกี่ยวกับการดำเนินการดังกล่าวในข้อ (๑) และ (๒) รวมทั้งการสรรหาและการคัดเลือกผู้อพยพออก และการเตรียมการเพื่อการเดินทางออกของผู้อพยพเหล่านั้น

(ข) คำว่า “การนำเข้า” หมายถึง การดำเนินการใดๆ เพื่อทำให้มั่นใจ หรือเพื่ออำนวยความสะดวกในการเข้าไปถึงหรือการได้รับอนุญาตให้เข้าประเทศของบุคคลที่ได้รับการสรรหาเพื่อบรรจุงาน ตามการจัดการ ภายใต้ความอุปถัมภ์ของรัฐบาลเพื่อการโยกย้ายถิ่นฐานเป็นกลุ่มตามความในวรรค (ก) ของมาตรานี้ และ

(ค) คำว่า “การบรรจุเข้าทำงาน” หมายถึง การดำเนินการใดๆ เพื่อวัตถุประสงค์ในการทำให้มั่นใจ หรืออำนวยความสะดวกในการมีงานทำของบุคคลที่ได้รับการนำเข้าตามการจัดการภายใต้ความหมายของวรรค (ข) ของมาตรานี้

มาตรา ๓

๑. รัฐสมาชิกแต่ละรัฐที่ภาคผนวกนี้มีผลบังคับใช้ ซึ่งกฎหมายและระเบียบของรัฐสมาชิกรายนั้นๆ อนุญาตให้มีการดำเนินการสรรหาบุคคล การนำเข้าประเทศ และการบรรจุงาน ตามที่

กำหนดไว้ใน มาตรา ๒ ต้องควบคุมการดำเนินการดังกล่าวนี้ตามที่กฎหมายและระเบียบของตน และโดยให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของอนุสัญญา

๒. ในการบังคับใช้บทบัญญัติของวรรคต่อไปนี้ สิทธิในการดำเนินการสรรหาบุคคล การนำเข้าประเทศ และการบรรจุนำ ให้ใช้บังคับเฉพาะกับ

(ก) สำนักงานจัดหางานของรัฐหรือองค์กรอื่นๆ ของรัฐของดินแดนที่มีการดำเนินการนั้น

(ข) องค์กรของรัฐของดินแดนนอกเหนือจากดินแดนที่มีการดำเนินการนั้น ซึ่งได้รับมอบหมายให้ดำเนินการในดินแดนนั้นตามข้อตกลงระหว่างรัฐบาลที่เกี่ยวข้อง

(ค) องค์กรใดๆ ที่จัดตั้งขึ้นตามเงื่อนไขของตราสารระหว่างประเทศ

๓. ตามที่กฎหมายและระเบียบแห่งชาติ หรือข้อตกลงสองฝ่ายกำหนดไว้ และโดยการอนุมัติและการกำกับดูแลของหน่วยงานทรงอำนาจ หากมีความจำเป็นและเพื่อประโยชน์ของผู้อพยพ การดำเนินการสรรหาบุคคล การนำเข้า และการบรรจุนำ อาจกระทำได้โดย

(ก) ผู้ที่อาจเป็นนายจ้างในภายหน้าหรือบุคคลที่ดำเนินการในนามของผู้ที่เป็นนายจ้างนั้น

(ข) หน่วยงานเอกชน

๔. สิทธิในการดำเนินการสรรหาบุคคล การนำเข้าประเทศ และการบรรจุนำ ให้ขึ้นอยู่กับ การมอบอำนาจล่วงหน้าของหน่วยงานทรงอำนาจของดินแดนที่จะมีการดำเนินการดังกล่าว ภายใต้เงื่อนไขที่อาจถูกกำหนดโดย

(ก) กฎหมายและระเบียบของดินแดนนั้น หรือ

(ข) ข้อตกลงระหว่างหน่วยงานทรงอำนาจของดินแดนที่มีการอพยพออก หรือหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นตามเงื่อนไขของตราสารระหว่างประเทศ และหน่วยงานที่ทรงอำนาจของดินแดนที่มีการอพยพเข้าเมือง

๕. หน่วยงานทรงอำนาจของดินแดนที่มีการดำเนินการนั้นจะต้องกำกับดูแลกิจกรรมของ หน่วยงานหรือบุคคลที่ได้รับอนุญาตให้ดำเนินการ ตามความในวรรคข้างต้น ส่วนหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นตามเงื่อนไขของตราสารระหว่างประเทศ สถานะของหน่วยงานและบุคคลนั้น ให้อยู่ในความควบคุมตามบทบัญญัติของตราสารดังกล่าว หรือตามความตกลงระหว่างหน่วยงานนั้นกับหน่วยงานทรงอำนาจที่เกี่ยวข้อง

๖. ก่อนการอนุญาตให้นำเข้าผู้อพยพเพื่อหางานทำ หน่วยงานทรงอำนาจของดินแดนที่มีการอพยพเข้าเมือง ต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่ามีบุคคลที่สามารถทำงานในเรื่องนี้อยู่แล้วในจำนวนที่ไม่เพียงพอหรือไม่

๗. ไม่มีข้อความใดในมาตรานี้ที่ถือว่าเป็นการอนุญาตให้บุคคลหรือองค์กรใดๆ ขอรับผู้อพยพเพื่อหางานทำเพื่อรับเข้าดินแดนของรัฐสมาชิกรายใดๆ นอกจากผู้ทรงอำนาจของดินแดนที่มีการอพยพเข้าเมือง

มาตรา ๔

๑. รัฐสมาชิกแต่ละรัฐที่ภาคผนวกนี้มีผลบังคับใช้ มีหน้าที่ที่จะต้องดูแลเพื่อให้มั่นใจว่าบริการจัดหางานเกี่ยวกับการสรรหาบุคคล การนำเข้าประเทศ และการบรรจุนาน เป็นบริการที่ไม่คิดค่าใช้จ่าย

๒. ค่าใช้จ่ายด้านการบริการรับสมัคร การนำเข้า และการบรรจุจะต้องไม่ให้ผู้อพยพเป็นผู้จ่าย

มาตรา ๕

ในกรณีของการขนส่งผู้อพยพเป็นกลุ่มจากประเทศหนึ่งไปยังอีกประเทศหนึ่งโดยต้องผ่านประเทศที่สาม หน่วยงานทรงอำนาจของดินแดนที่ถูกขนส่งผ่านจะต้องดำเนินมาตรการเร่งรัดการขนส่งเพื่อหลีกเลี่ยงความล่าช้าและความยุ่งยากทางการบริหารจัดการ

มาตรา ๖

๑. รัฐสมาชิกแต่ละรัฐที่ภาคผนวกนี้มีผลบังคับใช้ ซึ่งจัดให้มีและดำรงไว้ซึ่งระบบการควบคุมดูแลสัญญาจ้างระหว่างนายจ้างหรือบุคคลที่ทำการในนามของนายจ้างกับผู้อพยพเพื่อหางานทำ มีหน้าที่ที่จะต้องดำเนินการ

(ก) ให้ส่งมอบสำเนาหนึ่งฉบับของสัญญาจ้างแก่ผู้อพยพก่อนเดินทางออก หรือที่ศูนย์รับผู้อพยพเมื่อผู้อพยพเดินทางถึงดินแดนที่อพยพเข้าเมือง หากรัฐบาลที่เกี่ยวข้องตกลงให้ทำเช่นนั้นได้

(ข) ให้สัญญาามีข้อกำหนดเกี่ยวกับเงื่อนไขการทำงาน และโดยเฉพาะค่าตอบแทนที่จะจ่ายแก่ผู้อพยพ

(ค) ก่อนการเดินทาง ต้องให้ผู้อพยพได้รับเอกสารข้อมูลซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับผู้อพยพผู้นั้นหรือกลุ่มผู้อพยพทั้งหลายที่ผู้นั้นเป็นสมาชิกอยู่ เกี่ยวกับสภาพทั่วไปเกี่ยวกับการดำรงชีวิตและการทำงานในดินแดนที่อพยพเข้าเมือง

๒. ในกรณีที่ต้องส่งมอบสำเนาของสัญญาให้แก่ผู้อพยพเมื่อเดินทางถึงในดินแดนที่มีการอพยพเข้าเมือง ให้ผู้อพยพผู้นั้นได้รับข้อมูลเป็นลายลักษณ์อักษร โดยออกเป็นเอกสารเกี่ยวกับตัวผู้อพยพ

หรือเกี่ยวกับกลุ่มผู้อพยพที่มีผู้นั้นรวมอยู่ด้วย ก่อนการเดินทาง เกี่ยวกับประเภทของอาชีพที่ผู้นั้นได้รับการจ้างเข้าทำงาน และเงื่อนไขในการงาน โดยเฉพาะค่าแรงงานขั้นต่ำที่ประกันไว้

๓. หน่วยงานทรงอำนาจจะต้องดูแลเพื่อให้มั่นใจว่า บทบัญญัติทั้งหลายในวรรคต่างๆ ข้างต้น จะถูกนำมาบังคับใช้ และมีบทลงโทษที่เหมาะสมสำหรับการฝ่าฝืนบทบัญญัตินี้ดังกล่าว

มาตรา ๗

๑. มาตรการที่ดำเนินการตามความในมาตรา ๔ ของอนุสัญญาฯ นี้ จะต้องรวมถึงการดำเนินการตามความเห็นเหมาะสมดังต่อไปนี้

- (ก) การทำให้รูปแบบการบริหารงานง่ายขึ้น
- (ข) การจัดให้มีบริการแปล
- (ค) การให้ความช่วยเหลือที่จำเป็นใดๆ ในระยะเริ่มแรกของการตั้งหลักฐานของผู้อพยพและสมาชิกในครอบครัวที่ได้รับอนุญาตให้ร่วมเดินทาง หรือให้เดินทางไปสมทบ
- (ง) การคุ้มครองสวัสดิภาพระหว่างเดินทาง และโดยเฉพาะระหว่างอยู่บนเรือของผู้อพยพและสมาชิกในครอบครัวที่ได้รับอนุญาตให้ร่วมเดินทางหรือให้เดินทางไปสมทบ
- (จ) การอนุญาตให้มีการเปลี่ยนแปลงเป็นเงินสดหรือการ โอนทรัพย์สินของผู้อพยพเพื่อหางานทำที่ได้รับอนุญาตให้เข้าประเทศเป็นการถาวร

มาตรา ๘

หน่วยงานทรงอำนาจต้องดำเนินการที่เหมาะสม เพื่อช่วยเหลือผู้อพยพเพื่อหางานทำระหว่างช่วงเวลาแรกเริ่มเกี่ยวกับเงื่อนไขการจ้างงาน และการดำเนินการนั้น หากเห็นว่าเหมาะสม ก็อาจเป็นการดำเนินการ โดยร่วมมือกับองค์กรอาสาสมัครที่ได้รับความเห็นชอบก็ได้

มาตรา ๙

หากผู้อพยพเพื่อหางานทำที่ถูกนำเข้าไปในดินแดนของรัฐสมาชิกรายหนึ่งรายใดตามบทบัญญัติในวรรค ๓ ของภาคผนวกนี้ ไม่ได้รับการจ้างงานตามที่ผู้อพยพรายนั้นได้รับการคัดเลือก หรือการจ้างงานที่เหมาะสมอื่น ด้วยเหตุหนึ่งเหตุใดโดยมิใช่ความรับผิดชอบของผู้อพยพ ค่าใช้จ่ายในการเดินทางกลับประเทศของตนและสมาชิกในครอบครัวที่ได้รับอนุญาตให้เดินทางมาพร้อมหรือเดินทางสมทบ รวมทั้งค่าบริหารจัดการ ค่าขนส่งและค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่เกิดขึ้นตลอดการเดินทางจนถึง

ปลายทาง และค่าบริการขนส่งสัมภาระสิ่งของเครื่องใช้ในครัวเรือน จะต้องไม่ตกเป็นภาระของผู้อพยพนั้น

มาตรา ๑๐

หากหน่วยงานทรงอำนาจของดินแดนที่มีการอพยพเข้าเมือง พิจารณาเห็นว่าการทำงานที่ผู้อพยพรายหนึ่งรายใดได้รับการคัดเลือกตามความในมาตรา ๓ ของภาคผนวกนี้ไม่มีความเหมาะสมกับงาน หน่วยงานทรงอำนาจ ต้องดำเนินมาตรการที่เหมาะสม เพื่อช่วยเหลือในการหางานที่เหมาะสมให้ทำ โดยไม่ทำให้คนงานในชาติเสียหาย และต้องดูแลระหว่างรอการบรรจุเข้าทำงานนั้น หรือการเดินทางกลับไปยังพื้นที่ที่ดำเนินการสรรหาบุคคลเพื่อทำงาน หากผู้อพยพรายนั้นประสงค์เช่นนั้น หรือตามข้อตกลงเมื่อครั้งที่มีการดำเนินการสรรหา หรือการไปตั้งหลักแหล่งในที่อื่น

มาตรา ๑๑

หากผู้อพยพเพื่อหางานทำรายหนึ่งรายใดที่เป็นผู้ลี้ภัยหรือคนพลัดถิ่นคนหนึ่ง และเป็นผู้ที่ได้เดินทางเข้าไปในดินแดนที่มีการอพยพเข้าเมืองตามความในมาตรา ๓ ของภาคผนวกนี้ กลายเป็นส่วนเกินในการจ้างงานใดๆ ในดินแดนนั้น หน่วยงานที่ทรงอำนาจของดินแดนนั้นต้องใช้ความพยายามอย่างเต็มที่เพื่อให้ผู้อพยพรายนั้นสามารถได้มีงานที่เหมาะสม ทำ โดยไม่ทำความเสียหายแก่คนงานในชาติ และต้องดำเนินการตามขั้นตอนเพื่อประกันการดูแลระหว่างรอการบรรจุเข้าทำงานที่เหมาะสม หรือระหว่างรอการไปตั้งหลักแหล่งในที่อื่น

มาตรา ๑๒

๑. หน่วยงานทรงอำนาจของดินแดนที่เกี่ยวข้องจะต้องทำความตกลงร่วมกัน เพื่อการกำหนดกฎระเบียบควบคุม เกี่ยวกับเรื่องที่มีความเกี่ยวข้องร่วมกัน ที่เกิดขึ้นจากการใช้บังคับบทบัญญัติของภาคผนวกนี้

๒. ในกรณีที่สมาชิกจัดให้มีและดำรงระบบการกำกับดูแลสัญญาจ้างงาน ความตกลงนั้นต้องระบุวิธีการใช้บังคับข้อผูกพันกับนายจ้างด้วย

๓. ข้อตกลงนั้นต้องกำหนดให้มีการร่วมมือกันระหว่างหน่วยงานทรงอำนาจของดินแดนที่มีการอพยพออก หรือองค์กรที่จัดตั้งขึ้นตามข้อกำหนดของตราสารระหว่างประเทศ กับหน่วยงานที่ทรงอำนาจของดินแดนที่มีการอพยพเข้าเมือง เกี่ยวกับความช่วยเหลือที่จะให้ผู้อพยพเกี่ยวกับเงื่อนไขการจ้างของพวกเขาโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติของวรรค ๘

มาตรา ๑๓

บุคคลใดๆ ผู้ส่งเสริมการลักลอบเข้าเมืองหรือการเข้าเมืองอย่างผิดกฎหมายต้องได้รับการ
ลงโทษตามความเหมาะสม

ภาคผนวก ๓

การนำเข้าทรัพย์สินส่วนบุคคล เครื่องมือ และอุปกรณ์ของผู้อพยพเพื่อหางานทำ

มาตรา ๑

๑. ทรัพย์สินส่วนบุคคลที่เป็นของผู้อพยพเพื่อหางานทำที่ได้รับการสรรหาและสมาชิกในครอบครัวที่ได้รับอนุญาตให้ร่วมเดินทางหรือเดินทางไปสมทบ ต้องได้รับการยกเว้นภาษีศุลกากรเมื่อเข้าถึงในดินแดนที่มีการอพยพเข้าเมือง

๒. เครื่องมือและอุปกรณ์ที่เคลื่อนย้ายได้ชนิดที่คนงานมีไว้เพื่อการปฏิบัติงานตามปกติในสาขาอาชีพของตน ที่เป็นของผู้อพยพเพื่อหางานทำและสมาชิกในครอบครัวที่ได้รับอนุญาตให้ร่วมเดินทางหรือเดินทางไปสมทบ จะต้องได้รับการยกเว้นภาษีศุลกากร เมื่อส่งถึงในดินแดนที่มีการอพยพเข้าเมือง ถ้าหากสามารถพิสูจน์ได้ ณ เวลานั้นว่าเครื่องมือและอุปกรณ์นั้นเป็นกรรมสิทธิ์หรืออยู่ในความครอบครองของผู้อพยพรายนั้น และมีจุดมุ่งหมายเพื่อใช้ในการประกอบอาชีพของตน

มาตรา ๒

๑. ทรัพย์สินส่วนบุคคลที่เป็นของผู้อพยพเพื่อหางานทำและสมาชิกในครอบครัวที่ได้รับอนุญาตให้ร่วมเดินทางหรือเดินทางสมทบ จะต้องได้รับการยกเว้นภาษีศุลกากรเมื่อบุคคลดังกล่าวเดินทางกลับไปยังประเทศต้นกำเนิดของตน ถ้าบุคคลเหล่านั้นยังถือสัญชาติประเทศนั้น ณ เวลาที่เดินทางกลับ

๒. เครื่องมือและอุปกรณ์ที่เคลื่อนย้ายได้ ชนิดที่มีไว้เพื่อการปฏิบัติงานตามปกติของผู้อพยพเพื่อหางานทำ และสมาชิกในครอบครัวที่ได้รับอนุญาตให้ร่วมเดินทางหรือเดินทางสมทบ ต้องได้รับการยกเว้นภาษีศุลกากรเมื่อบุคคลดังกล่าวเดินทางเดินทางกลับประเทศต้นกำเนิด ถ้าบุคคลนั้นๆ ยังถือสัญชาติของประเทศนั้น ณ เวลาที่เดินทางกลับ และถ้าหากสามารถแสดงได้ ณ เวลาที่นำเข้ามาว่าเครื่องมือและอุปกรณ์นั้น เป็นกรรมสิทธิ์หรืออยู่ในความครอบครองของตน และมีจุดมุ่งหมายเพื่อใช้ในการประกอบอาชีพของตน

ปรับปรุงคำแปล โดยนายบัญญัติ ศิริปรีชา

กลุ่มงานมาตรฐานแรงงานระหว่างประเทศ

สำนักพัฒนามาตรฐานแรงงาน กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒